

[Indenrigsministeren.]

kommune i de sognekommunale ejendoms-skatte.

Regeringen stiller sig således imødekommende over for tanken om en reform på dette område og agter at udarbejde et forslag herom.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sønderup): Da jeg kort før påske fremsatte det forslag, vi i øjeblikket behandler, gjorde jeg rede for den tekniske fremgangsmåde, efter hvilken vi ville foretage en omlægning, afvikling og begrænsning af ejendomsbeskatningen i amts- og sognekommunerne.

Jeg fremhævede bl. a., hvorledes amts-skatteerne i deres virkninger var af den særart, at mens i købstæderne sygehusudgifterne bæres af skatteyderne efter evne, så hviler denne byrde i amterne for en parts vedkommende udelukkende på dem, der har fast ejendom.

Det samme forhold gør sig også gældende for en del af vejudgifterne, men dog ikke med samme tyngde.

Da jeg som sagt forleden har omtalt vort forslag i enkeltheder, vil jeg i dag beskæftige mig med emnet i bred almindelighed og se på det i sammenhæng med det nye og helt uoverskuelige udviklingsforløb, vi står over for som følge af de store nye markedsdannelse.

Blandt de mange spørgsmål, dansk politik gennem en årrække har beskæftiget sig med, er der to, der har indtaget en fremtrædende plads i diskussionen, nemlig forsvaret og ejendomsbeskatningen, og det er vel en gammel erfaring, når det drejer sig om emner, der har været genstand for årelang strid, at som tiden går, bliver det sværere og sværere at nå til en løsning, ja, at der ligesom skal noget nyt ind i situationen, for at man kan komme over det døde punkt.

Vi har nylig på et bredt parlamentarisk grundlag tilvejebragt en forsvarsordning, der til dels har sin baggrund i, at der kort sagt forsvarspolitisk var kommet så meget nyt ind i billedet, at man kom til at se mere fordomsfrit på tingene.

Jeg synes, når talen er om ejendomsbeskatningen, at der ved vor tilslutning til frihandelsområdet indtræder så ændrede forhold for landbruget, at der også på dette område må være skabt en atmosfære, der

kunne muliggøre tilvejebringelse af rimelige beskatningsforhold.

Det med de nye store markedsdannelse er noget så uprøvet og usikkert, at man skal være meget forsigtig med at drage slutninger, men så meget kan man i hvert fald skønne, at skal der være nogen mening i det alt sammen, så er formålet, at man som hovedresultat skal have den størst mulige lighed i produktionsvilkårene frihandelsområdets partnere imellem.

Det var i hvert fald det, man foregav at have for øje, da man af hensyn til industrien reviderede toldloven. Der kan så være afvigende opfattelser af, hvorvidt det resultat, der kom ud af det, var tilfredsstillende.

Når nu talen er om en jævnføring af landbrugsvilkårene inden for frihandelsområdet, så er der, for at sige det meget mildt, væsentlige uligheder til ugunst for dansk landbrug. Vore landbrugskolleger i de andre lande nyder godt af subsidieordninger og prisgarantier. Der foreligger oplysning om, at 30 pct. af den svenske landmands og 35 pct. af den engelskes indtjening er statsstøtte. Og de er ligeledes gennemgående langt bedre stillet skattemæssigt.

Det vil vel nok være urealistisk, og det er heller ikke ønsket fra landbrugets side, at havne i særordninger, såfremt da ikke en forkert udvikling tvinger os ind deri. Men det må da være et minimumsforlangende, at der skattemæssigt er både rimelighed og lighed.

Man taler fra visse sider både tidlig og silde om betydningen af nordisk ajourføring. Jeg vil oprigtig håbe og ønske, man vil anlægge den samme betragtning, når det drejer sig om ejendomsbeskatningen. Vore fæller i de øvrige nordiske lande har det minimum af ejendomsbeskatning, som også burde være gældende i Danmark.

Dansk landbrug nærer forståelige bekymringer for, at vor tilslutning til de syv skal skabe vanskeligheder for eksporten, samt at endvidere de igennem mange år stadig stigende omkostninger skal få endnu en tand.

Landbrugets omkostninger i Danmark er jo i de sidste 10 år steget ca. 40 pct., men dets produkter gik kun prismæssigt frem med 5-10 pct. Gennem den internationale